

ANNEMİN

Zarif

Elbiseleri

Pınar Saklıyan Koçali

Resimleyen: Öykü Akarca

ithaki
çocuk

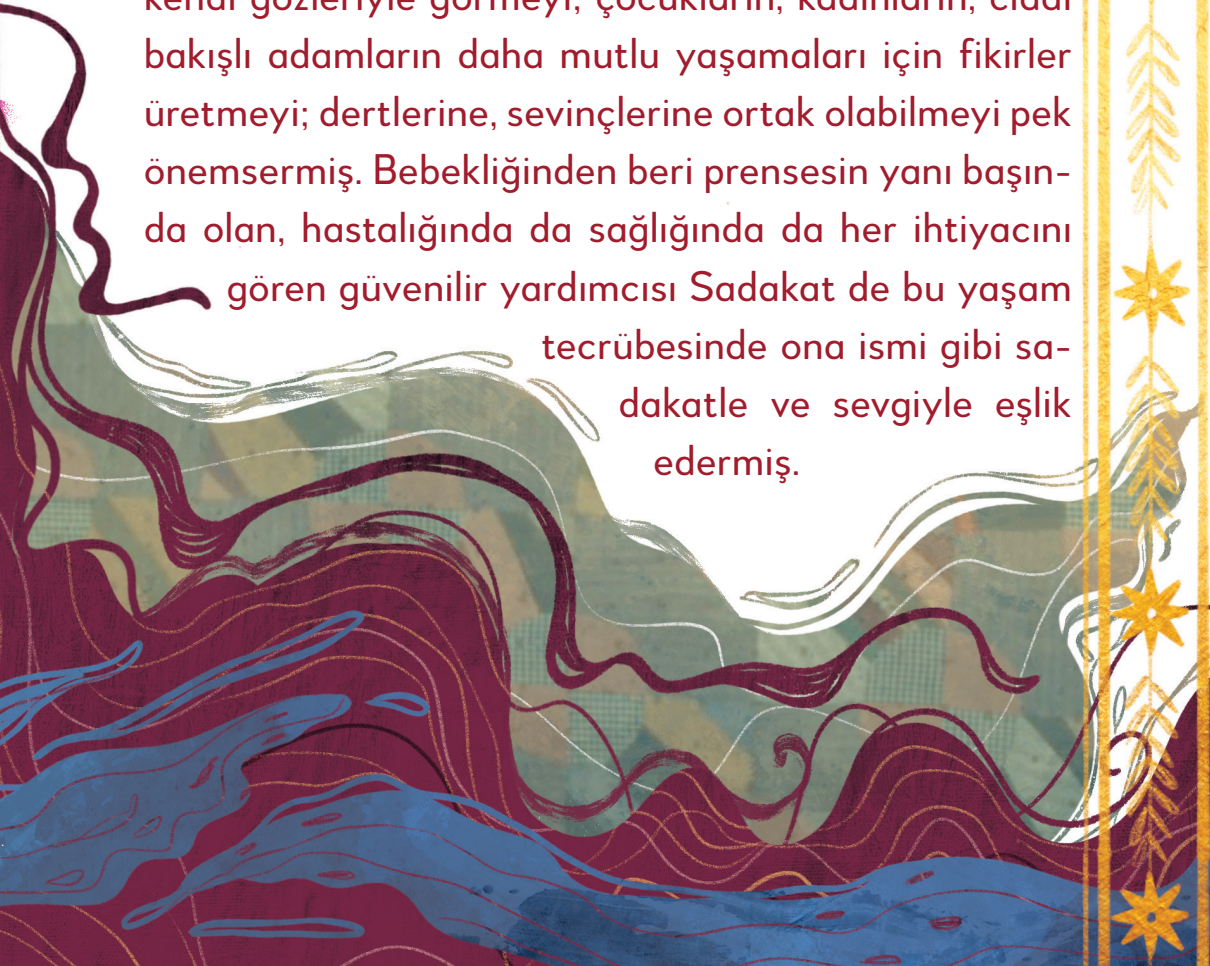
*Evvel zaman içinde,
Kalbur saman içinde,
Develer tellal iken,
Pireler berber iken,
Ben annemin beşiğini tıngır mıngır sallar iken...*

Yemyeşil çayırları, geniş mi geniş bayırları olan, güneşi bol, suyu bol Nazikistan adlı ülkede Nazenin adında dünyalar güzeli bir prenses yaşırmış. Bu prenses öyle hoş, öyle tatlıymış ve adına yakışır biçimde öyle nazlandırılarak büyütülmüş ki ülkesindeki halk onu gözünden kıskanır; kaçamak bakışlarla olsun bakmaya kıyamazmış. Oysaki baksalar Nazenin'in kahverengi saçlarında denizlerin tüm iri dalgalarını, canlılığını, coşkusunu görmeleri mümkünmüş. Mavi gözlerinde gökyüzünün en parlak renklerini gölgede bırakacak bir parıltı her zaman yerini korurmuş. Dişleri sıra sıra incinin manzarasıyla yarışa tutuşur, pembe yanakları bebek teninden daha taze görüntüsüyle bulunduğu ortama ışık saçarmış.

Anne-babası Hanım Sultan ve Yıldırım Şah'a saygıda kusur etmeyen, soylu tahtının yanı sıra gönüllerde de taht kuran Nazenin; bahar dallarını andıran incecik bedeninden beklenmeyecek ölçüde büyük işlere kalkışmış. Sarayın süslü odalarında, ihtişamlı sofralarında, uçsuz bucaksız allı güllü bahçelerinde günlerini keyifle geçirmek dururken o her fırsatta ülke halkının aceleci adımlarla kâh doldurup kâh boşalttığı sokaklara, meydanlara gitmekten pek hoşlanırmış. Sıradan hayatları kendi gözleriyle görmeyi; çocukların, kadınların, ciddi bakışlı adamların daha mutlu yaşamaları için fikirler üretmeyi; dertlerine, sevinçlerine ortak olabilmeyi pek önemsermiş. Bebekliğinden beri prensesin yanı başında olan, hastalığında da sağlığında da her ihtiyacını gören güvenilir yardımcısı Sadakat de bu yaşam tecrübesinde ona ismi gibi sadakatle ve sevgiyle eşlik edermiş.

Günlerden bir gün Nazikistan Ülkesi'ni çok fena bir hastalık sarmış. Nereden kaynaklandığı, sonunun ne-
reye varacağı bilinemeyen bu hastalığın etkileri kısa
sürede öyle korkutucu boyutlara ulaşmış ki genci yaş-
lısı, çiftçisi tüccarı, herkes ama herkes sağlığına ağır
darbe almış.

Söylentiye göre kendini bilmezini biri, ülkenin kuzey
sınırını dumanlı gövdeleriyle boydan boya kaplayan
dağların tepesinde,

masalların Simurg'unun, Anka Kuşu'na benzer görkemli bir kuşun tüylerini sırf eğlence olsun diye yolup kanadını kırmış. Tam kanatlanıp uçacakken kırılıp bükülünce, amaçsızca hırpalanıp kimseden yardım göremeyince kuşun gözlerini öfke bürümüş; tüylerinden ortalığa hiddet ve ölüm tozu saçılmış.

Doğaüstü güçlere her zaman ilgi duyan insan soyu, hastalığın böyle bir gerekçeyle doğup yayıldığı dilden dile aktarıldıkça buna iyice inanmış. Kısa sürede amansız bir salgına dönüşen bu hastalığa yenik düşen Nazi-kistan; görgüyle, nezaketle ün yapmış bu koca ülke, bir anda kaderiyle baş başa kalmış. Salgını duyan yolunu değiştirmiş, ülkeden dışarı da kimseler çıkamaz olmuş. Halk bir anda çaresizliğin pençesine düşmüş, hayatın tadı tuzu kalmamış...

Hastalığın belirtileri şöyleymiş: yanaklarda kızarıklıklar, ağız çevresinde küçük yaralar... Ancak bununla da bitmiyormuş: Birbirlerine nezaketle yaklaşmaya alışkın insanlar aynı tutumu sürdürdükçe ateşleri yükseliyormuş; dostlukla, incelikle sohbet etmek isteseler ağız kenarlarındaki yaralara yüzlerindeki sivilceler eşlik ediyor; dostça sıkılan eller, siğillere yuva oluyormuş. Yetmezmiş gibi bir de nefesleri daralıyor, cümlelerinin sonunu getiremiyorlarmış.

Bir gün ilerinden birinin canına tak etmiş ve kuşun kanadını kıran delikanlıya hakaret edip saldırmış. Dayak yiyen de saldıran da hastalıktan muzdaripken, kavga kızıřtıķça nefeslerinin yerine geldiğini, yaraların vücutlarını terk ettiğini şaşkınlıkla fark etmişler. Ve böylece, hastalığın etkilerinin beklenmedik biçimde azaldığını gözlemleyenler de kavga çıkarıp birbirlerine saldırmaktan geri durmamış. Olmadık zamanlarda hakaret edip kötü söz söylemeyi denemeye koyulmuşlar. Görmüşler ki hastalığın etkileri hiddetle, şiddetle davrandıklarında kısa süreliğine azalıyor. Bu defa hasta olsun olmasın tüm halk, adı konulamayan illetten kurtulmak ya da ona yakalanmamak için kabalaşmaya, birbirine nezaketsiz davranmaya başlamış.

Anlayacağınız Nazikistan halkı, en sonunda kabalık belasına tutulmuş. Marangoz tahtayı yontarken azıcık fazla ses çıkarsa yoldan geçenler ona en ağır hakaretleri savuruyormuş; kumaş satan tüccar makasıyla kumaşın ucunu hafifçe yırtmayagörsün, müşteri başlıyormuş bağırıp çağırmaya! Kadınlar erkeklere, erkekler kadınlara, anneler çocuklarına, çocuklar kendilerinden daha küçük çocuklara, kediye köpeğe, türlü türlü hayvana kötü söz söyler, kötü davranır olmuş. Ve en acıklısı da neymiş biliyor musunuz? Kötü sözlerin